

РЕШЕНИЕ

№ 408

гр. София, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Кеманов

Членове: Джулиана Петкова
Надежда Махмудиева

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Джулиана Петкова Въззивно гражданско дело
№ 20211000502913 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Р. С. Г. срещу решението на СГС, I-13 състав от 18.06.2021г. по гр.д.№ 826/2019г., с което е отхвърлен искът ѝ по чл. 227, ал.1, б. "в" ЗЗД срещу Р. С. Г. за отмяна на дарението на недвижим имот по нотариален акт № 147, том LLLXX, дело № 33348/97г. на I ви нотариус при СНС към СРС.

Въззивницата твърди, че решението е неправилно, като възразява срещу обосноваността и правилността на извода на първостепенния съд, че нуждата ѝ от издръжка не е доказана. Иска отмяна на решението и уважаване на предявения иск.

Въззиваемата Р. С. Г., чрез назначения ѝ по реда на чл.47 ГПК представител адв. Д. И., оспорва жалбата.

Софийският апелативен съд, в изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК, намира обжалваното решение за валидно, допустимо и неправилно. Съображенията на настоящата инстанция, формирани в отговор на оплакванията на страните, са следните:

Дарението е едностранен безвъзмезден договор и надареният няма правно задължение нито да гледа, нито да издържа дарителя си. За него съществува единствено моралното задължение да бъде признателен за направеното дарение, като в случаите на непризнателност, посочени изрично в закона, е налице възможност дарението да бъде отменено по иск на дарителя. Едно от основанията за отмяна е ако надареният отказва да даде на дарителя издръжка, от която последният се нуждае – чл.227, ал.1 б. "в" ЗЗД. За да бъде отменено дарението на това основание е необходимо ищецът да докаже, че е изпаднал в състояние на трайна нужда от издръжка, поради промяна в материалното му състояние, настъпила след сключване на договора за дарение и че е поискал от надарения издръжка. Ако тези предпоставки бъдат установени несъмнено, искът може да бъде отхвърлен само ако ответникът е предоставил поисканата издръжка или докаже, че бездействието му в отговор

на поканата или отказът му да даде издръжка не е проява на непризнателност, защото с даването ѝ би поставил себе си и лицата, които е длъжен да издържа по закон, в по-лошо положение от това на дарителя.

Съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства позволява категоричен извод, че искът е основателен и следва да бъде уважен.

Ищцата и съпругът ѝ С. Г. са дарили на ответницата, тяхна дъщеря и В. Г., дъщеря на ищцата, апартамент № 31 на ул. *** № 30, вх.Б, IV етаж, гр.София с прилежащите му избено помещение и общи части от сградата и правото на строеж, с нотариален акт № 147, том LLLXX, дело № 33348/97г. на I ви нотариус при СНС към СРС.

Дарителят Г. е починал през ***г.

През 2013г., с нотариален акт № 195, том I, рег.№ 7786, дело № 172/15.11.2013г. на нотариус Г. Г., В. Г. е дарила на майка си Р.Г. собствената си, придобита с дарението от 1997г., ½ идеална част от апартамента.

В жилището живеели ищцата, ответницата и нейния приятел до 2014-2015г., когато в жилището дошла да живее и В. Г. с дъщеря си. Петимата живеели заедно около година, което изострило отношенията между тях. Ищцата станала обект на системен тормоз - психически и физически, от страна на ответницата и нейния приятел. В. Г. напуснала жилището след около година, а последните пет години преди 2021г. (когато е разпитана св. Б.) ищцата живеела в апартамента сама. Ответницата и приятелят ѝ били принудени да напуснат жилището в резултат от ограничителни заповеди по ЗЗДН през 2015г.-2016г.

В резултат от психическото напрежение здравословното състояние на ищцата се влошило, считано от 2015г. Била диагностицирана с хипертонично сърце, без застойна сърдечна недостатъчност; неинсулиновозависим захарен диабет и последици от мозъчен инфаркт – така амбулаторните листове, издадени от личния лекар на ищцата. Съгласно заключението на в.л. Г., прието от въззивния съд, заболяванията са хронични, налагащи проследяване и адаптиране на лечението, а нереимбурсираните от НЗОК месечни разходи за назначеното на ищцата лечение са както следва: по 207, 19 лева за 2015г.; по 207, 19 лева за 2016г.; по 191, 92 лева за 2017г.; по 13,30 лева за 2018г. и по 16, 97 лева за 2019г.

За периода от 2016г. насетне ищцата е пенсионер и размерът на получаваната от нея пенсия е както следва : до 01.07.2016г. - 287, 38 лева; до 01.07.2017г. - 294, 50 лева; до 01.10.2017г. -316, 11 лева ; до 01.07.2018г. – 336, 11 лева; до 01.07.2019г. – 348,61 лева и до 01.04.2020г. – 368, 05 лева.

Други имоти, извън дарената ѝ през 2013г. идеална част от процесния апартамент, ищцата не притежава.

Горното предпоставя безпротиворечив извод, че след дарението от 1997г., считано от 2015-2016г., ищцата е изпаднала трайно в нужда от издръжка. Тя е останала да живее сама в съсобствения ѝ с ответницата апартамент, разходите за който заплаща (св. Б.); пенсионер е; постоянните ѝ парични доходи са единствено от пенсия, която за целия изследван период е в месечен размер под прага на бедност по официалната статистика на НСИ, достъпна на сайта му (308, 17 лева за 2016г.; 351, 08 лева за 2017г.; 351, 11 лева за 2018 г. и 413, 04 лева за 2019г.) и цялото ѝ имущество – движимо и недвижимо, включително потенциалните възможности, свързани с последното, са напълно недостатъчни за преживяването ѝ по принцип, а в частност - и за покриване на наложените от хронично влошеното здравословно състояние ежесмесни разходи (по около 200 лева за периода 2015-2017г.)

След като е изпаднала в състояние на трайна нужда, ищцата е поискала издръжка от ответницата с нотариална покана от 17.03.2016г., връчена на ответницата по реда на чл. 47 ГПК вр. с чл. 50 ЗННД на 09.04.2016г. – шест месеца преди подаване на исковата молба.

Ответницата не твърди да се е отзовала на поканата и не са събрани доказателства в този смисъл. От друга страна, представените пред настоящата инстанция доказателства – удостоверения от СО и от НОИ, не изключват възможността надарената, която е в работоспособна възраст (42г.), да дава поисканата издръжка. С тях се установява, че

ответницата е неомъжена и няма непълнолетни деца, за чиято издръжка да отговаря, както и статуса на осигурителния ѝ доход за 2018г. Нито едно от тези обстоятелства не свидетелства за извинителна (по зададените с ТР № 1/21.10.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГК критерии) причина за отказ от даване на издръжка, поради което същият следва да се квалифицира като непризнателност, което е основание за отмяна на дарението.

В заключение, предявеният иск е основателен и доказан, и следва да бъде уважен след отмяна на обжалваното решение.

При този изход на спора ответницата следва да бъде осъдена да плати на адв. Е.И., на основание чл. 38, ал.2 ЗА, общо сумата 4340 лева (по 2170 лева за всяка инстанция) - адвокатско възнаграждение за представителство на ищцата пред двете инстанции, а по сметка на САС – държавна такса от 727,80 лева (4% плюс 2% от цената на иска)

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението на СГС, I-13 състав от 18.06.2021г. по гр.д.№ 826/2019г. И **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ, на основание чл. 227, б.”в” ЗЗД, извършеното на 03.11.1997г. с нотариален акт № 147, том LLLXX, дело № 33348/97г. на I ви нотариус при СНС към СРС от Р. С. Г. ЕГН ***** в полза на Р. С. Г. ЕГН ***** дарение на недвижим имот, представляващ апартамент № 31, бл.30, вх.Б, ет.4, построен в кв. 279 , м.*** , гр.София, със застроена площ от 89, 11 кв.м., ведно с избено помещение №17 и 1,943 стотни ид.ч. от сградата и правото на строеж върху мястото.

ОСЪЖДА Р. С. Г. ЕГН ***** да плати на адв. Е.И., САК, гр.***, ул.*** № 3, на основание чл. 38, ал.2 ЗА, общо сумата 4340 лева - адвокатско възнаграждение за представителство на ищцата по делото, а в полза на САС, на основание чл. 78, ал.6 ГПК , сумата 727, 80 лева за държавни такси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване при условията на чл. 280, ал. 1 ГПК пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____